

Goede keuzes maken

Door: Gregg Bing

“Fil.3:10: Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;

Wij maken allemaal elke dag keuzes, sommigen belangrijker dan anderen. God heeft elk van ons de mogelijkheid en de verantwoordelijkheid gegeven om te kiezen hoe we ons leven willen leiden. Het is belangrijk dat we weten hoe we goede keuzes maken. In deze studie zullen we kijken naar een belangrijke keuze die Mozes heeft gemaakt en wat hem daartoe heeft geleid om te kiezen zoals hij deed.

We zijn allemaal bekend met het verhaal van Mozes, die langs de rivier werd geplaatst in een mand die door zijn moeder zorgvuldig werd voorbereid. Daar werd hij gevonden door de dochter van Farao die medelijden had met hem en hem in Egypte heeft grootgebracht als haar eigen zoon.

Toen Mozes veertig jaar oud was, bereikte hij een kritisch punt in zijn leven. Hij was de zoon van Hebreeuwse ouders, één van Gods uitverkorenen. Hij was een afstammeling van Abraham, Izak en Jacob, de vaders van het volk aan wie God grote en wonderbaarlijke beloftes had gedaan. Maar Mozes was opgegroeid als de zoon van Farao's dochter, met alle voorrechten en voordelen die Egypte te bieden had. Waar zou zijn leven verder gaan vanaf hier? Mozes moest een keuze maken. Hij kon de weg van de wereld kiezen en blijven genieten van zijn huidige leven in Egypte, of hij kon de weg van de Heer kiezen en zich bij het volk van Israël aansluiten.

De beslissing van Mozes staat in Hebreeën 11:24:

“Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te worden;

Mozes koos ervoor om zijn positie in Egypte te weigeren en alles wat deze wereldse natie hem had aan te bieden. Als gevolg van deze belangrijke beslissing weten we dat God hem gebruikt heeft om de Israëlieten uit de

slavernij in Egypte te verlossen en hen naar het beloofde land Kanaän te brengen.

Wanneer maakte Mozes deze keuze? De King James-tekst zegt "toen hij tot jaren kwam" en de nieuwe King James-tekst zegt "toen hij ouder werd". De Griekse tekst leest letterlijk "toen hij groot werd". Het Griekse woord voor "groot" is "megas", waaruit we het vaak gebruikte voorvoegsel "mega" krijgen. Dit woord kan betekenen groot in jaren, volwassen, maar het kan ook belangrijk, krachtig of geprezen betekenen. Mozes was volwassen geworden in jaren, want Handelingen 7:23 vertelt ons dat hij veertig jaar oud was, maar hij was ook een belangrijk en krachtig persoon in Egypte geworden.

- Hij had een hoge positie en gezag, want hij werd "de zoon van Farao's dochter" genoemd (Ex. 2:10).
- Hij had grote voorrechten, want hij werd "onderwezen in alle wijsheid van de Egyptenaren" (Handelingen 7:22).
- Hij had grote macht, want hij was "machtig in woorden en daden" (Handelingen 7:22).
- Hij had toegang tot groot vermaak, want hij was opgevoed in een huishouden dat afgoden aanbad, een religieus systeem, vergezeld van alle werelds genot van "wijn, vrouwen en liederen".
- Hij had grote bezittingen, want als zoon van de dochter van Farao was hij erfgenaam en bezitter van alle Egyptische schatten.

Ondanks al deze grootheid dat van hem was om van te genieten koos Mozes ervoor om dat alles op te geven - en waarvoor? De kinderen Israëls waren op dat moment:

- Vreemdelingen en bijwoners in een vreemd land.
- Slaven die geteisterd werden met harde arbeid onder wrede opzieners.
- Onderdanen van een koning die hen haatte en niet zou stoppen, zelfs hun baby-jongens werden gedood om zijn autoriteit en controle over hen intact te houden.
- Fysiek zwak, arm en absoluut hulpeloos om hun verschrikkelijke toestand te veranderen.
- Geestelijk zwak, want zij begonnen de afgoden van Egypte te aanbidden (zie Jozua 24:14).

Waarom zou Mozes Egypte opgeven om zich vervolgens aan te sluiten bij een groep mensen die in zo'n droevige en schijnbare hopeloze situatie verkeerden? Wat heeft Mozes ertoe geleid om deze keuze te maken? Het antwoord is heel belangrijk, want wij staan voor dezelfde beslissing als Mozes toen heeft gemaakt. Volgen we de weg van de wereld, met zijn functies, prestige, voorrechten, macht, plezier en bezittingen, of volgen we de weg van de Heer? We moeten elke dag keuzes maken met betrekking tot onze ontwikkeling, ons werk, onze vrienden, onze activiteiten, enz.

Als we verder lezen in Hebreeën 11 vinden we drie principes die Mozes geleid hebben in zijn beslissing; principes die ook wij kunnen toepassen bij het nemen van onze beslissingen.

Hebreeën 11:25 vertelt ons verder dat de weigering van Mozes in vers 24 gebaseerd was op:

“Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben;

Het woord "verkiezende" zou u letterlijk kunnen lezen als "heeft gekozen", wat aangeeft dat deze keuze vooraf ging aan zijn weigering en derhalve de basis voor zijn weigering was. Wat heeft hij gekozen? Mozes koos ervoor om te lijden (slecht behandeld worden) met het volk van God dan van het genot van de zonde te genieten. Hij verkoos het lijden boven de zonde met al haar genot en plezier.

Dit vers maakt duidelijk dat zonde plezier en genot brengt voor de mensen. We bewijzen kinderen, jongeren en zelfs volwassenen een slechte dienst door ze te vertellen dat de zonde alleen ellende brengt, want wanneer zij betrokken geraken bij de één of andere soort zonde vinden ze dat ze daaruit veel plezier verkrijgen. Zonde kan leuk zijn. Het is aangenaam voor het vlees en voor onze oude zondige natuur. We hoeven niet te liegen en te zeggen dat de zonde niet leuk is, want de mensen zullen er achter komen dat dit gewoon niet waar is. Wat we moeten benadrukken over zonde is dat het plezier en het genot die het met zich meebrengt slechts tijdelijk is. Het duurt slechts een korte tijd en dan gaat het weg (1 Johannes 2:17). Mozes verkoos het lijden boven het genot van de zonde omdat hij wist dat de genoegens die door Egypte waren geboden

slechts tijdelijk waren. In feite wist hij ook dat dit ook waar was met betrekking tot het lijden. Het lijden zou ook slechts tijdelijk zijn, want God had grote en wonderbaarlijke beloftes aan Israël gedaan; beloftes waarvan Mozes wist dat God ze op een dag trouw zou vervullen.

De beslissing van Mozes illustreert het eerste principe om goede keuzes te maken.

Eeuwig tegenover Tijdelijk

Als gelovigen moeten we onze keuzes maken in het licht van wat eeuwig zal duren tegenover wat slechts tijdelijk is. De apostel Paulus benadrukte dit principe in 2 Korinthiërs 4:16-18:

“16 Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag. 17 Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid; 18 Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig.

Waar kijkt u naar wanneer u in het leven geconfronteerd wordt met het nemen van beslissingen? De dingen die u hier en nu kunt zien, voelen en ervaren, of de dingen die u niet kunt zien, maar waarvan u weet dat ze eeuwig zullen duren?

We zingen een simpel klein refrein dat zegt:

Met eeuwige waarden in zicht, Heer. Met eeuwige waarden in zicht. Mag ik elke dag werken voor Jezus, met eeuwige waarden in zicht.

Als we dit principe toepassen, zullen we concluderen, zoals Paulus dat in Romeinen 8:18 heeft gedaan:

“Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.

Terugkerend naar onze passage in Hebreeën 11, vertelt vers 26 ons dat de weigering van Mozes, om de zoon van Farao's dochter te worden genoemd, evenals zijn keuze om te lijden met het volk van God, was gebaseerd op:

"Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte".

Het woord “achtende” zou letterlijker kunnen worden vertaald met “gewaardeerd”, wat aangeeft dat dit gebeurde voordat hij zijn keuze maakte om te lijden en voor zijn weigering van de schatten van Egypte, waardoor het de basis vormde voor deze twee beslissingen.

Het woord “achtende” verwijst naar wat u beoordeelt als zijnde belangrijker. Dit vers geeft ons een inzicht in het waarderingssysteem van Mozes.

Mozes keek naar twee opties: (1) de schatten (of pakhuis) van Egypte versus (2) de versmaadheid van de Christus.

Als de zoon van de dochter van Farao had Mozes toegang tot de grote pakhuizen met aardse schatten die waren verbonden met de koning van Egypte. Hij was ongetwijfeld een zeer rijk man. Als hij Egypte verliet en zich bij het volk van God voegde, wist hij dat hij niet alleen al die rijkdommen zou moeten opgeven, maar hij zou ook de smaadheid en schande van de mensen van Egypte ervaren. Hij zou belachelijk en verbaal beledigd worden door de zelfde mensen die ooit zijn vrienden en familie waren. Het is interessant om op te merken dat deze schande wordt gezegd te zijn vanwege "de Christus". Zelfs op dit vroege punt in de geschiedenis van Israël wisten ze van hun beloofde Messias of Christus (letterlijk; "de Gezalfde") die hun verlosser zou zijn. Mozes wist dat het zichzelf verbinden met het volk van God zou resulteren in zijn lijden van smaadheid terwille van deze beloofde Christus.

Als Mozes vleselijk had gehandeld had hij voor de schatten van Egypte gekozen. De meeste mensen van de wereld hebben vandaag deze gedachte, zelfs vele gelovigen. Zij zien de fysieke dingen van de wereld als waardevoller dan de geestelijke zegeningen die God te bieden heeft.

Mozes toonde aan dat hij geestelijk gezind was. Hij wist dat het lijden van smaadheid en afkeuring met Gods volk, terwille van de aan hun beloofde Christus, hem meer rijkdom gaf dan alle schatten die Egypte had te bieden.

Hetzelfde geldt vandaag. De apostel Paulus vertelde de gelovigen te Filippi:

“Fil.1:29: Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden;

De gelegenheid om te lijden terwille van of namens onze Heer en Verlosser, Jezus Christus, is een gave die God ons vrijelijk heeft gegeven. Als we dit in gedachten houden zou het veel gemakkelijker voor ons zijn het lijden en de verdrukking te verdragen die op onze weg komt.

De twaalf apostelen, in Handelingen 5, illustreren de juiste houding die gelovigen zouden moeten hebben met betrekking tot beproevingen en lijden. De apostelen waren gevangen genomen en ondervraagd door het Joodse Sanhedrin in Jeruzalem vanwege hun getuigenis betreffende Jezus Christus. Veel van de Joodse leiders wilden de apostelen doden, maar een Farizeeër, genaamd Gamaliël, is voor hen tussenbeide gekomen. De apostelen werden geslagen en kregen de opdracht om niet meer te spreken in de naam van Jezus van Nazareth, en vervolgens losgelaten. Na hun vrijlating:

“Hand.5:41:gingen zij heen van het aangezicht des raads, verblijd zijnde, dat zij waren waardig geacht geweest, om Zijns Naams wil smaadheid te lijden.

Mozes had hetzelfde waarderingssysteem als de twaalf apostelen. Hij wist dat er meer rijkdom zou zijn in het lijden van smaadheid voor Christus dan in alle schatten in Egypte. Het waarde oordeel van Mozes illustreert het tweede principe om goede keuzes te maken.

Geestelijk versus Vleselijk

Als wij, als gelovigen, goede keuzes moeten maken, moeten we onze beslissingen baseren op de juiste waarden. Vleselijke, fysieke schatten zijn slechts tijdelijk. Er is geen garantie dat ze voort zullen duren. In feite weten we dat ze niet zullen voortduren. In Mattheüs 6:19-21 leerde Jezus hetzelfde principe als onderdeel van zijn “Bergrede”.

“19 Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen; 20 Maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen; 21 Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

Als Gods kostbare kinderen zijn de dingen die voor ons waarlijk waardevol zijn niet de schatten die deze wereld heeft te bieden, maar de geestelijke schatten die we van God ontvangen. Schatten die in Zijn Zoon worden gevonden.

Kolossenzen 2:3 zegt ons”

“In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn”.

In Filippenzen 3 geeft Paulus het juiste waarderingsysteem aan dat gelovigen zouden moeten hebben. In versen 4-6 liet Paulus alle “vleeslijke” dingen zien die hij ooit had gewaardeerd en waar hij op vertrouwde. Dan spreekt Paulus in vers 7-8 over zijn nieuw waarderingsysteem als gelovige in Christus.

“Fil.3:7-8: 7 Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. 8 Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen.

Wat acht u belangrijk en waardevol voor uzelf? Is uw hart ingesteld op de schatten van deze aarde, de fysieke dingen die het vlees bevredigen, maar geestelijk geen waarde hebben? Of heeft u, zoals Paulus, al deze dingen gerekend als verlies voor het belangrijkste in het leven; namelijk dat u Christus mag winnen? Onthoud dat uw waarderingsysteem het type keuzes bepaalt die u in het leven maakt.

Als we verdergaan met het laatste gedeelte van Hebreeën 11:26, vinden we het derde principe om goede keuzes te maken. Hier lezen we dat Moses:

“..... zag op de vergelding des loons.

Het woord "zag" is het Griekse woord "apoblepo", wat betekent "de ogen van alle andere dingen afhouden en op één ding concentreren". Het gebruikte werkwoordsvorm geeft aan dat Moses voortdurend naar de beloning keek.

Mozes, toen hij in Egypte opgroeide, had een geestelijk erfgoed, waarschijnlijk ontvangen van zijn getrouwe Hebreeuwse ouders (Hebreeën 11:23). Hij wist

dat God in Genesis 15 beloften had gedaan aan hun vader Abraham, dat, volgend op de gevangenschap in Egypte, God hun uit Egypte naar het land Kanaän zou brengen. Door deze kennis van Gods beloftes en het begrijpen van Gods karakter (dat wil zeggen, dat Hij trouw en waarachtig is), keek Mozes continu voorbij Egypte naar de beloning in Kanaän. Geen twijfel mogelijk, Mozes verlangde er naar om hiervan ook deel uit te maken samen met Gods volk en daarom richtte hij zijn ogen op deze toekomstige beloning. Tijdens deze huidige bedeling van genade moeten ook wij onze ogen richten op de beloning die God ons heeft beloofd. Paulus benadrukt het belang waar we onze aandacht op moeten richten in Titus 2:11-13 richten.

“11 Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. 12 En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld; 13 Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;

Wij worden niet alleen gered door de genade van God, maar door dezelfde genade worden we onderwezen hoe we voor de Heer kunnen leven. We worden aangemoedigd om, zoals Mozes dat deed, te kiezen om de "goddeloosheid en wereldse begeerten te verzaken" en "matig, rechtvaardig en godzalig te leven" in deze huidige tijd. Mozes kon kiezen, zoals hij dat ook deed, omdat hij naar de beloning keek. Als wij dezelfde soort keuze moeten maken, moeten we voortdurend uitzien naar onze zalige hoop, de komst van onze Heer Jezus Christus voor Zijn kerk. Onze beloning is hier niet op aarde te vinden, maar in de hemel! Filippense 3:20-21 vertelt ons:

“20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; 21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelfen kan onderwerpen.

We moeten voortdurend uitzien naar onze wonderbaarlijke Verlosser, die op een dag voor ons zal komen om onze nederige, zondige lichamen te transformeren, zodat ze gelijk aan Zijn glorierijke lichaam kunnen worden gemaakt. Door onze gedachten en harten op Hem te concentreren, kunnen wij keuzes maken die God behagen. We moeten de vermaning van Kolossenzen 3: 1-4 in acht nemen:

“1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods. 2 Bedenkt de dingen, die

boven zijn, niet die op de aarde zijn. 3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God. 4 Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Hier is dan het derde principe om goede keuzes te maken.

Hemels versus Aards

Gelovigen zijn burgers van de hemel. We moeten voortdurend gericht zijn op onze hemelse beloning en op de Persoon die onze gezegende (zalige) hoop is, onze Heer en Verlosser, Jezus Christus. We moeten weggijken van alle andere dingen, dat zijn de dingen van deze aarde, "*Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus*" (Heb.12: 2).

Conclusie

Als we ons leven hier op de aarde leven zijn deze drie principes voor het maken van goede keuzes niet gemakkelijk in praktijk te brengen. Ze zijn vooral moeilijk voor jongeren, die hun hele leven voor zich lijken te hebben. We moeten ons disciplineren om serieus na te denken over deze problemen. Denk aan wat het voor de eeuwigheid zal betekenen, niet alleen voor het hier en nu. Stel jezelf deze vraag: "Wat zal er met mij aan de hand zijn 1000 jaar na nu?". Je weet dat je hier dan niet meer op aarde bent. Leef je leven en maak keuzes met de waarden van de eeuwigheid voor ogen houdende.

Overweeg wat echt belangrijker voor u is. Zijn het fysieke dingen die je kunt zien en voelen, of geestelijke dingen zoals liefde, vrede, blijdschap en warme relaties met anderen? De meeste mensen zullen, als ze eerlijk zijn, erkennen dat geld en bezittingen geen echt geluk kunnen bieden. Als we de belangrijkste relatie van allen overwegen, namelijk onze relatie met God, wordt dat nog duidelijker. De liefde, vreugde en blijdschap, die voortkomt uit het kennen van Jezus Christus als Verlosser, is veel groter dan alles wat deze wereld te bieden heeft. Uw waarderingen bepalen het soort keuzes dat u maakt.

Onthoud dat deze aarde niet uw eeuwige woning is. U bent hier op aarde een pelgrim. U bent een burger van de hemel, en op een dag komt de Heer en brengt u naar huis om voor eeuwig met Hem in de hemel te leven. De Heer Jezus Christus is uw gezegende hoop. Houd uw gedachten en hart voortdurend

gericht op Hem. Leer Hem kennen, heb Hem lief en dien Hem met heel uw hart. Voortdurend opzien naar Hem, en de beloning die Hij heeft beloofd, zal u in staat stellen om goede keuzes te maken - keuzes die God behagen en verheerlijken.